

Katolsk opdragelse

Joye er elleve år gammel og en dejlig lille strigle. Hun får kussesmæk af pastor Vincent, og pastor Vincent får suttet pik af Joye. Altsammen til begges fornøjelse.

Joye blev marcheret sprællende ind i mit kontor af to ældre lærerinder fra fjerde klasse, mens hendes kønne mund udsendte den sædvanlige strøm af ukvemsord: "Ludere!", "Pikslikkere!", "Frigide mokker!, Slip mig!"

Vi var efterhånden godt kendt med Joyes kreative sprogbrug, men uanset sin tungefærdighed var to granvoksne kvinder trods alt mere end en 11-årig skolepige kunne klare.

Hendes næste verbale høflighed gjaldt mig.

"Vincent er et pikhoved!"

Ikke just karrierefremmende i Joyes situation, og lærerinderne var oprigtigt forargede.

"Joye! Sådan taler man ikke til pastor Vincent. Hr. Pastor, kan De ikke sætte lidt skik på hende?"

"Han boller alle pigerne i skolen!"

Det var for meget for de to pæne damer.

"Pastor, De må gøre noget."

Den aldrende frøken Hildebrandt rakte mig et stilehæfte og så væk.

“Det er Joyes. Hun har skrevet - noget.”

Jeg åbnede hæftet tilfældigt og læste et par linjer: 'Pastor Vincent har en stor pik,' 'Frøken Hildebrandt slikker pastor Vincents pik.' 'Frøken Hildebrandt er gammel og grim, jeg kan slikke pik bedre end hun kan.'

Jeg lukkede hæftet.

”Slip hende. Jeg er nødt til at tale med Joye under fire øjne.”

”Men De plejer at - ”

”Ikke denne gang. Nok er nok.”

Lærerinderne havde ventet en alvorlig omgang spanking med det samme, og to gange tidligere havde jeg varmet Joyes ende her i kontoret. Begge gange var hun bagefter vandret ud ad døren med næsen i sky, mens hun mumlede noget, jeg ikke kunne høre. Men det havde ikke lydt som undskyldninger, og damernes tilstedeværelse lagde visse begrænsninger på hvad jeg kunne tillade mig - som for eksempel at tage tøjet af Joye.

Joye stod rolig foran mit skrivebord. Hendes voldsomhed var - vidste jeg - mere skuespil end ægte hid-sighed, og kvinderne tilkastede hende halvt forundrede halvt forargede blikke inden de forlod rummet.

Jeg var vild med Joye! Der var en slags hemmelig forståelse mellem os trods ukvemsordene. I den sidste

tid havde hun desuden fået pikante buler i kjoleblusen, og jeg var syg af længsel efter at finde ud af om hun også havde fået hår på missekatten. Jeg er sikker på, hun vidste, hvilken virkning hun havde på mig.

Her skylder jeg at fortælle, at eleverne i vores lille katolske skole er småforkælede pigebørn i alderen otte til fjorten år. De er anbragt i min og skolens varetægt af deres velhavende forældre, som har travlt med karriere, rejser, intriger, erotiske sidespring, og hvad der ellers hører til moderne menneskers fortravlede liv. Det havde de fordele, at skolen aldrig fattedes penge, samt at pigerne mestendels var kønne, intelligente, veltalende, udadreagerende og lettere forsømte. Joye var et pragteksemplar af slagsen. Men ligefrem sige at jeg bollede skolens piger og kalde mig 'pikhoved' i lærerindernes påhør var lovligt stærkt. Og så de skriverier!

"Jeg bliver nødt til at sende dig hjem, Joye."

"Hva - hvad mener De?" fremstammede hun overrasket.

"Hjem til dine forældre."

"Men pastor, jeg vil ikke - "

Bingo! Jeg havde ramt plet. Joye ville nødtigt sendes hjem. Det ville betyde flere dødssyge ophold hos bedsteforældrene, flere idiotiske tjenestefolk og en ny

skole. Med de udsigter var hendes nuværende skole slet ikke så værst! Jeg havde åbenbart ramt et blødt punkt med truslen om at sende hende hjem.

”Hjem eller spanking. Du bestemmer.”

Hun klarede op. Spanking vidste hun hvad var. Hun nikkede accepterende.

”Tag dine trusser af!”

Joye åbnede munden i overraskelse, og et par hektiske røde pletter viste sig på hendes kinder. Hun havde sikkert forestillet sig de sædvanlige rap med linealen uden på skørtet eller på bagsiden af lårene. Hun vidste, at jeg aldrig slog rigtig hårdt, det var mere den seksuelle fornøjelse jeg havde af disse seancer, som var kernen i afstraffelsen. Det havde Joye for længst regnet ud. Men dette var nyt for hende.

”Jeg kan ikke . . .”

”Du bestemmer selv, tag trusserne af eller gå tilbage til dit værelse indtil dine forældre henter dig. Jeg sender bud efter dem med det samme.”

Hun gjorde det! Tøvende rakte hun op under skørtet og hev sine trusser ned. Jeg gjorde en bevægelse med hovedet. Hun forstod og stæppede helt ud af trusserne. Fantastisk. Det lod til, at jeg virkelig havde fået krammet på hende med min trussel om hjemsendelse. Mit hjerte dunkede af spænding (det

gjorde min pik også), og jeg besluttede at tage lidt flere chancer, det var også som om Joye trods sin overraskelse ikke var helt uvillig til at gå med på mine ideer.

“Løft skørtet!”

“Jeg vil ik . . .”

Tavshed fra min side. Ville hun? Hvis hun nægtede og skred sin vej, var der ikke ret meget jeg kunne gøre ved det. Undtagen selvfølgelig at bruge magt, men det gik ikke med disse overklassepiger. Altså kun frivillighed.

Hun gjorde det sgu'! Langsomt løftede hun sit skørt. Opad, forbi knæene, op på lårene, dejlige lår, barnlige, slanke, glatte og vanvittigt sexede. Mon hun selv vidste det? Sikkert nok. Og mon hun vidste, hvordan min pik havde det? Det tror jeg. Kjolen gled videre op, hendes underliv kom tilsyne. Kussen, den yndigste barnekusse, helt glat, kun med en næsten usynlig ansats til lyse kønshår. Kjolen kom højere op forbi navlen, flad mave, ribben man kunne tælle, dernæst brystet, eller rettere brysterne, for hun havde ganske små bryster. Kjolen fortsatte op til hun holdt den om halsen. Med løftede arme blev brysterne strammet og næsten usynlige, kun niplerne var lidt større end hos en dreng. Så fuldstændig et barn, men der var ikke tvivl om hvilke følelser denne unge krop

rummede! Hendes rødmende kinder fortalte det. Hun var bange og overrasket, men også en vidunderlig lille eksibitionist. Jeg tror hun havde drømt om denne situation mere en én gang. Sådan sad og stod vi en tid, begge tavse og sikkert lige betagede af situationen. Med et ryk tog jeg mig sammen og pegede på mit skrivebord. Her var noget Joye kendte fra sine tidligere besøg. Hun kendte proceduren. Hun lagde sig med overkroppen hen over bordpladen og hænderne på ryggen.

“Er det frivilligt eller skal du bindes?”

Joye rystede på hovedet. Frivilligt i dag. Hun havde virkelig noget på spil. Opildnet af min succes skubbede jeg hendes fødder fra hinanden så hun lå med spredte ben, hvorpå jeg trak en stol om bag hende og satte mig. Hendes knæ sitrede af nervøsitet - eller var det af forventning?

Du store! Hun var fantastisk. Hvor havde jeg dog længtes efter at se det pigebarn i den position. Kussen var frit synlig, og jeg anede den svage skygge af lyse dun. Men kussen var stadig en lillepigekusse med faste runde skamlæber.

Læsere som selv er elskere af disciplin af unge piger, vil forstå situationen: Mig alene i skolemesterens kontor med en uopdragen elleveårig tøs som har enden i vejret og er komplet nøgen fra

halsen og ned.

Med en finger fulgte jeg en kontur op langs Joyes inderlår, langsomt og fjerlet. Jeg begyndte ved knæet og bevægede mig opad til hulningen på siden af kussen. I små cirkler kørte jeg fingeren rundt på skamlæberne, ned langs spalten og derpå rundt igen. Let som en fjer. Joye gjorde intet forsøg på at undgå min berøring.

Overgreb på små piger skal ikke være voldsomme, de skal være *uartige*, så pigerne mærker hvor hjælpeløse de er. Piger, uanset alder, elsker overgreb hvis blot de udføres rigtigt; det vil sige blidt, konsekvent og uartigt.

Jeg nærmede mig forreste del af Joyes kusse, skubbede skamlæberne til side og fandt klitoris. Lige nu var Joye ikke prinsessen på ærten, men prinsessen *med* ærten. Og ærten var følsom! Hun kunne ikke mere stå stille, men bevægede enden i små cirkler på en måde der ville få enhver anstændig brud til at rødme, hvis hun gjorde det samme foran sin mand på deres bryllupsnat.

"Please, ikke mer, ikke der! Jeg kan ikke holde det ud!"

"Men Joye, det er ikke meningen du skal holde det ud."

Med lette strøg fortsatte jeg torturen af hendes kli-

toris. Jeg havde hende fuldstændig oppe at køre og holdt hende på kanten af orgasme.

Men små piger skal ikke have orgasme, de skal have kussesmæk. Da hun var lige ved at komme, ændrede jeg taktik og gav hende et fingerknips lige på kussen. Det rykkede!

"Hr. Pastor, hvad gør De?"

Som om hun ikke vidste det?

"Spanking, Joye. Din kusse skal spankes."

Jeg udvidede knipsetorturen til mellemkødet og numsehullet og spurgte: "Hvad var det du kaldte mig?"

"U- undskyld, hr. Pastor, jeg mente det ikke."

"Sig det igen, Joye."

"Jeg kan ik ..."

To knips mere.

"Jo du kan."

"V - Vincent er et pikhoved!"

"Forkert, Joye, Vincent *har* et pikhoved. Det kommer du til at mærke mere til.

Jeg lod handling følge på ord og stillede mig helt tæt bag tøsen. Jeg tog pikken frem og lod pikhovedet strejfe hendes skamlæber. Det kostede en del overvin- delse ikke straks at penetrere hende, men i stedet lade pikhovedet kilde den søde lille kusse som så vil- ligt(?) var stillet til min rådighed. Det var langt mere

raffineret end at blot stikke den ind og dermed bekræfte Joye i, at jeg bollede pigerne i skolen. Nu var hun i stedet så tæt på orgasme som det var muligt at komme uden at blive bollet. Hun var så liderlig at den udeblevne orgasme var ren sextortur.

Jeg flyttede om på den anden side af skrivebordet umiddelbart foran Joyes fremadvendte ansigt, spredte benene og drejede demonstrativt pikken fra side til side ti centimeter fra hendes mund. Hun fulgte den med øjnene uden at tage blikket fra vidunderet.

“Kan du se, Joye, pastor Vincent har et pikhoved. Men om lidt kan du ikke mere se det.”

Jeg kælede hendes kinder med pikhovedet, dernæst hendes mund. Sultent skilte hun læberne. Jeg gled ind og mærkede hendes tunge. Den var ivrig. At spanke kussen på en 11-årig skolepige og derefter få hende til frivilligt (nå ja, næsten frivilligt) at sutte lærerens pik er målet for al god pædagogik. Ikke sandt? Og Joye havde virkelig talent. Der gik højst tyve sekunder til min orgasme var en realitet. Alt for hurtigt, men det var også den eneste kritik, jeg havde. Jeg var så tilfreds, at jeg forbarmede mig over tøsen og gav hende en tilsvarende orgasme. Med pikhovedet. Det havde hun trods alt fortjent.

Da Joye igen var påklædt og på vej mod døren, kaldte jeg hende tilbage:

“Joye du glemte noget.” Jeg pegede på stilehæftet. Hun tog det. Jeg holdt fast i hæftet et øjeblik mens vore blikke mødtes.

“Du har ret,” sagde jeg venligt. “Du gør det bedre end frøken Hildebrandt.”

Joye grinede, trak hæftet til sig og løb. I døren vendte hun sig og rakte tunge ad mig. Så grinede hun igen. Jeg grinede tilbage. Vi vidste begge at Joye ikke ville blive sendt hjem foreløbig.